

Racionalització	Explicació	Expressions il·lustratives
1. Legalitat	Qui s'involucra en l'acte d'abús de la posició pública en benefici privat (corrupció) al·lega que el que ha fet no és il·legal.	<ul style="list-style-type: none"> — Si la llei no ho prohibeix, quin és el problema? — Simplement ens aprofitàvem del que la llei permet.
2. Negació de responsabilitat	Qui s'involucra en l'acte de corrupció no es considera responsable i argumenta no tenir alternativa per diverses raons: ordres superiors, pressions de companys, destret econòmic extrem, haver estat enganyat, necessitat de defensar-se, haver tingut només un mínim paper en l'entramat...	<ul style="list-style-type: none"> — Què hi puc fer jo? He de fer el que el meu cap mana. — Tothom ho fa!
3. Negació del dany	Qui s'hi involucra argumenta que els seus actes corruptes no han perjudicat ningú: que el dany és insignificant; que l'organització està assegurada i recuperarà la pèrdua; que la institució no s'ha preocupat de tenir cura del material, de controlar determinats recursos o el seu ús, etc.	<ul style="list-style-type: none"> — Ningú ha sortit perjudicat — Amb tant diners com gasten, no notaran si m'emporto a casa... — Podria haver estat pitjor si hagués volgut fer ...
4. Negació de víctimes	L'abús de la posició pública se sol fer com a revenja i qui ho fa nega cap culpa argumentant que la part perjudicada mereixia el que ha succeït o succeirà.	<ul style="list-style-type: none"> — S'ho mereixien! — S'ho va buscar quan va triar [fer x].
5. Ponderació social	Els involucrats minimitzen la magnitud de la conducta corrupta bé (1) «condemnant el condemgador», qüestionant la seva legitimitat per acusar-lo o la legitimitat de la norma (vaga, complexa, inconsistent, ningú l'aplica...), bé (2) per «comparació social selectiva», cercant exemples d'altres casos pitjors per demostrar no ser «tan dolents».	<ul style="list-style-type: none"> — Vosaltres precisament no teniu cap dret a criticar-nos. — Altres fan coses pitjors.
6. Apel·lació a lleialtats més elevades	Els involucrats argumenten que violen les normes per una causa més important, un valor o bé superior. Sovint aquesta causa és el grup al qual pertanyen i llurs interessos.	<ul style="list-style-type: none"> — Nosaltres responíem a una causa més important. — No ho denunciaria per lleialtat al meu cap.
7. Metàfora de l'equilibri comptable	Els involucrats raonen que tenen dret a permetre's aquella conducta esbiaixada perquè el crèdit acumulat amb el seu treball (temps o esforç) ho compensa.	<ul style="list-style-type: none"> — M'he guanyat el dret a ... — Amb les hores extres que faig, bé em mereixo...

L'explicació de què són les racionalitzacions i quina funció aconsegueixen dins els processos de normalització de la corrupció, així com les fonts bibliogràfiques d'aquesta informació les trobareu a [Factors potenciadors i perpetuadors dels riscos. Com es normalitza la corrupció a les organitzacions.](#)